

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/2/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125257036
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6125257036.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, Martin 036 01, IČO: 55 732 453, proti žalovanej: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 216,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/47/2025 - 108 zo dňa 09.07.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi voči žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) napadnutým rozsudkom prvým výrokom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 216,- Eur spolu s 8,65 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy za obdobie od 16.10.2025 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, druhým výrokom žalobcovi priznal proti žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu a tretím výrokom rozhodol, že o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

1.1. Súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami sporu nebol sporný priebeh škodovej udalosti, ani skutočnosť, že škodovú udalosť na vozidle poškodeného A. spôsobil poistenec žalovanej pri dopravnej nehode zo dňa 15.07.2024. Zo zákazkového listu, ktorý bol vystavený autoservisom SECO AUTOTRANS, s.r.o., so sídlom v Martine, okresný súd potom zistil, že poškodený B. A. odovzdal svoje motorové vozidlo do servisu na opravu dňa 02.09.2024 a predpokladaný termín ukončenia opravy bol stanovený na 07.09.2024 s predpokladanou cenou opravy 2.613,- Eur. Z faktúry č. 244240304, ktorú vystavil servis poškodenému A., okresný súd potom zistil, že služba opravy bola dodaná až 11.09.2024, keď bola táto faktúra vystavená a deň splatnosti tejto faktúry bol určený na 11.09.2024. Samotná faktúra znela na cenu opravy vo výške 2.580, Eur. Poisťovňa listom zo dňa 16.09.2024 oznámila poškodenému, že dňa 16.09.2024 ukončila šetrenie jeho poistnej udalosti a poskytuje poistné plnenie 2.580,18 Eur, teda poistné plnenie zodpovedajúce celej výške opravy poškodeného motorového vozidla. Táto faktúra korešponduje aj zápisnici zo šetrenia komisie pre posudzovanie poistných udalostí s plnením nad 2.500,- Eur, ktoré zasadnutie komisie sa uskutočnilo 16.09.2024. Nesporné medzi stranami sporu bolo, že poisťovňa zaslala krycí list servisu až 16.09.2024. Poškodený si Zmluvou o prenájme č. 493/2013 zo dňa 02.09.2024, teda odo dňa umiestnenia poškodeného motorového vozidla v servise až do 16.09.2024,

prenajal náhradné motorové vozidlo zn. Hyundai i 30CW, ev. č. C. za nájomné 60,- Eur denne vrátane DPH od žalobcu. Žalobca následne cenu nájmu za 15 dní od 02.09.2024 do 16.09.2024 vyúčtoval poškodenému faktúrou č. 240526 v celkovej sume 810,- Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorú uzavrel poškodený ako postupca so žalobcom ako postupníkom podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka dňa 16.09.2024, postúpil poškodený svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanej poisťovni vo výške 810,- Eur z titulu nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 15.07.2024 žalobcovi za odplatu vo výške 810,- Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 240526 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom, postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. Hyundai. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky, teda nárok postupcu na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na postupníka na úhradu nájomného za náhradné motorové vozidlo, sa podpisom zmluvy započítavajú a žalobca bude pohľadávku poškodeného vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Listom z 30.09.2024 poisťovňa oznámila žalobcovi, že dňa 30.09.2024 ukončila šetrenie poistnej udalosti a žalobcovi zaslala poistné plnenie v sume 594,- Eur s tým, že priznáva primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla 11 dní od 02.09.2024 do 12.09.2024. Poisťovňa teda krátila nárok žalobcu o sumu 216,- Eur, ktorá suma predstavovala v žalobe uvedenú istinu. Medzi stranami ostala sporná otázka dĺžky potrebného nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným.

1.2. Okresný súd konštatoval, že sa nestotožnil s názorom poisťovne v tom smere, že poistený mohol objektívne začať svoje motorové vozidlo po oprave užívať už 11.09.2024, teda odo dňa, keď podľa faktúry servisu bola ukončená oprava poškodeného motorového vozidla. Okresný súd dal za pravdu strane žalujúcej, že poškodený nie je povinný z vlastných prostriedkov v prípade povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenca žalovanej, uhradiť opravu, a to aj v prípade, že by takýmito finančnými prostriedkami ku dňu 11.09.2024 disponoval. V tomto prípade aj z oznámenia o ukončení šetrenia poistnej udalosti, ktoré zaslala poisťovňa poškodenému, vyplynulo, že poisťovňa ukončila šetrenie poistnej udalosti až 16.09.2024, kedy do servisu zaslala krycí list, teda svoje prehlásenie o tom, že nahradí cenu opravy vo výške 2.580,18 Eur. Podľa presvedčenia súdu poškodený až do tohto dňa, to znamená do 16.09.2024, mohol používať náhradné motorové vozidlo, keďže svoje, síce už opravené, motorové vozidlo mal umiestnené v servise a čakalo sa na reakciu poisťovne, pokiaľ ide o výšku plnenia za poskytnutú opravu. Navyše poisťovňa neprodukovala ani nenavrhol žiadny dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že po obdržaní faktúry za opravu motorového vozidla z dôvodov, ktoré vznikli buď na strane servisu, alebo na strane poškodeného, mohla o výške poistného plnenia rozhodnúť až 16.09.2024 a nie skôr.

1.3. Okresný súd dospel k presvedčeniu, že poškodený dôvodne užíval náhradné motorové vozidlo do 16.09.2024 a nájom, ktorý musel zaplatiť za toto užívanie za dobu 15 dní od 02.09.2024 do 16.09.2024, je účelne vynaloženým nákladom na strane poškodeného, ktorý vznikol v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zavinenou osobou povinne zmluvne poistenou u žalovanej. Podotkol, že ak nárok vo výške 810,- Eur poškodený platnou zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil žalobcovi, ten sa v tomto rozsahu stal vecne legitimovaným subjektom na uplatnenie tohto nároku voči poisťovni. Poisťovňa žalobcovi listom z 30.09.2024 oznámila, že k tomuto dňu ukončila šetrenie poistnej udalosti, pokiaľ ide o škodu, ktorá vznikla vynaložením nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Poisťovňa mala 15 dní na poskytnutie poistného plnenia v celom uplatnenom rozsahu a ak plnila len v sume 594,- Eur, tak dňom 16.10.2024 sa dostala s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi v rozsahu 216,- Eur do omeškania.

1.4. Okresný súd o trovách konania rozhodol tak, že nakoľko bol žalobca v celom rozsahu úspešný, podľa § 255 ods. 1 CSP mu priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie vytykajúc súdu prvej inštancie vady podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej zmení tak, že žalobu zamietne a že žalovanému prizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu.

2.1. Žalovaný v odvolaní uviedol, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp. aj vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k rozhodnutiu, že doba nájmu po dni 12.09.2024 bola účelná a v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 15.07.2024. S uvedeným záverom okresného súdu žalovaný nesúhlasil. Nájom za

ďalšie dni po vykonaní opravy nemôže byť v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Podotkol, že je to hlavne právny predchodca žalobcu, ktorý je v zmluvnom vzťahu s autoservisom, ktorého predmetom je oprava motorového vozidla. Pokiaľ skutočne poškodený bol v situácii, že nevyhnutne potreboval svoje motorové vozidlo, mohol si ho vyzdvihnúť už v deň ukončenia opravy, t. j. 11.09.2024.

2.2. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/46/2024 zo dňa 27.06.2024 a na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Cob/33/2023 zo dňa 18.01.2024. Mal za to, že z uvedených rozhodnutí je zrejmé, že nájom náhradného vozidla je účelným nákladom len do okamihu skončenia opravy. Podotkol, že skutočnosť, že žalovaný hradí náklady za opravu priamo na účet autoservisu je v záujme poškodených, ale takáto povinnosť žalovanému nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Krycí list všeobecne predstavuje iba záväzný prísľub poisťovne, že zaplatí poistné plnenie vo vyhlásenej výške, nepredstavuje však úhradu záväzku, či zmenu v osobe dlžníka.

2.3. Žalovaný poukázal na § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. a na § 823 zákona č. 40/1964 Zb.. Uviedol, že z predmetných ustanovení vyplýva jeho povinnosť uhradiť škodu poškodenému a poškodený je tento nárok povinný žalovanému preukázať. Žalovaný mal ďalej za to, že pokiaľ dôjde k využitiu inštitútu krycieho listu, nemôže mať táto okolnosť vplyv na výšku škody, ktorú má žalovaný z titulu povinného zmluvného poistenia zaplatiť za nájom náhradného vozidla. V závere odvolania uviedol, že žalovanému nemožno ukladať povinnosti odkazom na obchodnú prax, ale len v súlade so zákonom. Zároveň žalovaný v závere odvolania namietal, že v konaní nebolo dostatočne preukázané, že by poškodený v čase ukončenia opravy nedisponoval finančnými prostriedkami za účelom zaplatenia faktúry za opravu vozidla, a že si skutočne reálne opravené motorové vozidlo nemohol prevziať. Podľa názoru žalovaného je dôkazné bremeno ohľadne tejto skutočnosti na žalobcov, pokiaľ tento tvrdí, že až do vystavenia krycieho listu je nájom náhradného vozidla účelný (pričom k rovnakému záveru dospel aj súd). Čestné prehlásenie poškodeného s vopred pripraveným všeobecne formulovaným textom od žalobcu (ktoré žalobca predkladá s rovnakým obsahom v obdobných konaniach) je účelovým a nebolo podporené žiadnym ďalším dôkazom. Žalovaný tiež uviedol, že autoservis je povinný v rámci svojho zmluvného vzťahu informovať poškodených o skončení opravy. Pokiaľ by došlo v tomto smere k pochybeniu zo strany autoservisu, táto skutočnosť nemôže byť na úkor žalovaného.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Súčasne podotkol, že naďalej zotrváva na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stanoviskách. S námietkami žalovaného sa však v žiadnom prípade nestotožnil, nakoľko poškodený má v zmysle ustálenej judikatúry nárok na náhradné motorové vozidlo počas celého obdobia, kedy pretrváva jeho faktické obmedzenie v užívaní svojho vlastného motorového vozidla, pričom toto obmedzenie pomíne až v momente, keď mu je vydané vozidlo zo servisu, čo bolo v tomto konkrétnom prípade 16.09.2024, keď žalovaný doručil servisu krycí list.

3.1. Žalobca tvrdenie žalovaného, že ak poškodený bol v situácii, že nevyhnutne potreboval svoje motorové vozidlo, mohol si ho vyzdvihnúť už v deň ukončenia opravy, t. j. 11.09.2024, považoval v rozpore so zisteným skutkovým stavom. V prvom rade žalobca pripomenul, že servis vydáva opravené vozidlo až po tom, čo disponuje buď uhradenou faktúrou zo strany poškodeného alebo krycím listom od poisťovne. V tomto konkrétnom prípade poškodený nemal dostatok finančných prostriedkov na to, aby mohol vyplatiť faktúru za opravu, vozidlo mu zo servisu nevydali, a preto si svoje vozidlo zo servisu jednoducho vyzdvihnúť nemohol, bol odkázaný na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Servis vystavil faktúru dňa 11.09.2024, pričom táto bola splatná dňa 11.09.2024. Keďže poškodený nemal dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie opravy za vozidlo, servis vozidlo zadržal do času kým mu poisťovňou nebola uhradená splatná pohľadávka. Žalobca dal do pozornosti skutočnosť, že poškodený nepristúpil k oprave svojho vozidla dobrovoľne, ale k tomuto úkonu bol donútený v dôsledku škodovej udalosti, ktorú zapríčinil klient žalovaného. Nemôže byť na ujmu poškodeného, že poisťovňa vinníka pristúpila k zlikvidovaniu poistnej udalosti až dňa 16.09.2024, na základe čoho mu až v tento deň vydal servis poškodené vozidlo. Žalobca opätovne uviedol, že vydanie opraveného vozidla zo servisu je v priamej súvislosti s promptnosťou poisťovne pri likvidovaní škodovej udalosti.

3.2. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/94/2023 zo dňa 15.11.2023, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/37/2022, nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/119/2024 zo dňa 12.11.2024, Krajského súdu v Žiline sp.

zn. 9Co/105/2024, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/129/2024, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/86/2024 zo dňa 13.02.2025. Žalobca mal ďalej za to, že obrana žalovaného, že objektívny dôvod ukončenia nájmu náhradného vozidla nie je závislý na prevzatí opraveného vozidla, ale na ukončení opravy, bez ohľadu na to, kedy vystavil oznámenie o poistnom plnení (za opravu vozidla poškodeného poistnou udalosťou), nie je vzhľadom na skutkové zistenia správny, lebo prenáša na poškodeného náklady, ktoré majú byť kryté poistným plnením. Náhrada za nájom vozidla patrí za dobu od poistnej udalosti do prešetrenia poistnej udalosti a oznámenia o výške plnenia, pretože rovnaký záver sa uplatní

v prípade, kedy poisťovňa plnení za nájom náhradného vozidla do času oznámenia/plnenia totálnej škody, keď oprava nie je účelná (bez ohľadu na to, či si poškodený nechá vozidlo opraviť). Poisťovňa nie je so svojím plnením poškodenému viazaná na vyčíslenie opravy zo strany autoservisu, pretože plnenie poskytuje na základe vlastného vyčíslenia. Z toho dôvodu pre posúdenie účelnosti nájmu motorového vozidla nie je rozhodný deň ukončenia opravy, ale deň oznámenia o poistnom plnení poškodenému. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025. Žalobca sa ďalej plne stotožnil s názorom okresného súdu, ktorý prezentoval v bode 30. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej aj „CSP“), po zistení, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t. j. žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, keďže súd žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a smerovalo proti rozhodnutiu, voči ktorému je prípustné [§ 355 ods. 1 v spojení s § 357 písm. m) CSP], preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ako aj v závislom výroku II. o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd podrobne preskúmal námietky, ktoré boli vo veci vznesené a východiskovo sa stotožnil s podstatnými skutkovými a právnymi závermi, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie dôvodnosti žaloby, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k posúdeniu rozhodnej otázky (t. j. otázky doby účelnosti nájmu motorového vozidla zo strany poškodeného) je (vo vzťahu k rozsahu od súdu žalobou požadovaného a v prejednávanej veci relevantného prieskumu) vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov odvolací súd sa v odvolaní obmedzil na konštatovanie správnosti napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (ods. 1) s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keby neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2).

Z uvedeného vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietal odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keby takéto pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nevzhliadol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

7. V nadväznosti na uvedené odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovaného ako nedôvodné.

8. Odvolací súd v prvom rade východiskovo považuje za potrebné vyjadriť sa k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tak, ako ju prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z.. Účelom uvedeného zákona je poskytnutie právnej ochrany poškodeného škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu. Právnu ochranu poškodeného zákon zabezpečuje jednak tým, že poškodenému priznáva právo na náhradu škody priamo proti poisťiteľovi, s ktorým škodca uzavrel poistnú zmluvu, a jednak tým, že v rámci združenia zodpovednostných poisťiteľov zakladá vznik poistného garančného fondu, z ktorého sa odškodňujú obeť dopravných nehôd, ktorým škodu spôsobilo nepoistené alebo neznáme motorové vozidlo. Účelom povinného zmluvného poistenia je teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkory poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej, vychádzajúc z § 4 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z.,

ktoré upravuje právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Inak povedané, práve inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. V kontexte uvedeného je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže toto vozidlo užívať.

9. Odvolací súd ďalej konštatuje, že vyššie vyslovené závery nachádzajú v určitej miere oporu aj v existujúcich inštitútoch súkromného práva, a to v zádržnom práve, ako je prezumované v § 151 Občianskeho zákonníka. Zádržné právo vzniká na základe jednostranného právneho úkonu zadržiateľa (veriteľa), ktorým je faktické zadržanie veci. Predpokladom na realizáciu jednostranného právneho úkonu je existencia splatnej peňažnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, ako aj to, že huteľná vec, ktorá má byť zadržaná, je v reálnej dispozícii veriteľa, t. j. veriteľ má nad ňou faktickú moc. Zádržné právo je potom inštitútom, ktorý sa veľmi často využíva napríklad pri zmluve o úschove, zmluve o dielo, ale aj pri uplatnení nároku zo zodpovednosti za vady a podobne. V kontexte vyššie uvedeného je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu nahliadať na proces odškodňovania škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla tak, ako ho prezumuje zákon č. 381/2001 Z.z., čo sa v reálnom živote prejavuje napríklad v tom, že poškodený si dá vykonať opravu svojho motorového vozidla v zmluvnom/partnerskom servise poisťovateľa škodcu, a že splnomocní príslušný servis na zastupovanie voči poisťovateľovi škodcu, čoho reálnym odzrkadlením je práve to, že zmluvný servis nezasiela faktúru, ktorou vyúčtuje cenu opravy priamo poškodenému ako objednávateľovi opravy, ale priamo poisťovateľovi škodcu, a tento následne vykoná úhradu. Napriek tomu, že žalovaný sa v sporoch tohto typu snaží navodiť dojem, že on nijakým spôsobom nezasahuje do realizácie práv a povinností, ktoré sú obsahom právneho vzťahu založeného zmluvou o dielo medzi poškodeným a zmluvným servisom, jeho ingerencia (daná spoluprácou so zmluvným servisom na báze likvidovania škody vzniknutej prevádzkou motorového vozidla) je týmto jednoznačne daná. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť rozdielnosť postavenia žalovaného (ako poisťovateľa škodcu), ktorého si poškodený sám neurčuje, nakoľko povinnosti žalovaného vznikajú v dôsledku škodovej udalosti zavinennej škodcom(poisteným), a ktorý tým vstupuje do vzťahu s vymedzeným rozsahom práv a povinností s poškodeným „nútene“ v dôsledku vzniku poistnej udalosti (tak ako ich prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z.) a postavenia autoservisu, ktorý vstupuje do vzťahu s poškodeným na (dobrovoľnom) zmluvnom základe (na základe voľby poškodeného), ktorý je výsledkom kontraktčného procesu s určitým obsahom.

10. Odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, ktorý konštatoval: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“

11. Odvolací súd tiež poukazuje na nález Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 06.08.2025, ktorý konštatoval: „Koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do

momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).“ Ústavný súd SR v náleze jednoznačne konštatoval, že dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla.

12. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o účelnosti doby nájmu náhradného vozidla počas celého trvania nájmu. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok. Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote.

13. Zo zisteného skutkového stavu, tak ako konštatoval súd prvej inštancie, vyplýva, že k škodovej udalosti došlo dňa 15.07.2024 (č.l. 9 spisu), pričom z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla vyplýva, že poškodené vozidlo bolo do autoservisu za účelom opravy prevzaté dňa 02.09.2024 (č. l. 9 rub spisu). Z potvrdenia ďalej vyplýva predpokladaný termín ukončenia dňa 07.09.2024. V dôsledku dopravnej nehody si poškodený za účelom zabezpečenia svojich potrieb z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla zapožičal náhradné vozidlo u žalobcu, o čom svedčí Zmluva o prenájme vozidla č. 493/213 zo dňa 02.09.2024 (č. l. 12 rub spisu), v zmysle ktorej žalobca poskytol poškodenému vozidlo od 02.09.2024 do 16.09.2024 za denné nájomné 60,- Eur s DPH. Za nájom vozidla žalobca fakturoval žalovanému sumu 810,- Eur s DPH faktúrou č. 240526 (č. l. 13 rub spisu). Žalovaný po ukončení šetrenia poistnej udalosti vyhotovil Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 30.09.2024 (č. l. 16 spisu) a uhradil žalobcovi sumu 594,- Eur (t. j. prenájom vozidla za 11 dní). Autoservis následne vystavil faktúru dňa 11.09.2024 (č. l. 10 a nasl. spisu). Žalovaný listom zo dňa 16.09.2024 (č. l. 11 rub spisu) oznámil poškodenému, že ku dňu 16.09.2024 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a poistné plnenie bolo v súlade s § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka poukázané na účet autoservisu (spoločnosti SECO AUTOTRANS s.r.o.).

14. S poukazom na uvedené odvolací súd konštatuje, že pokiaľ sa opravené motorové vozidlo nenachádzalo v dispozičnej sfére poškodeného, nebolo objektívne možné, aby ho užíval. Počas celého obdobia, v ktorom bolo poškodené vozidlo umiestnené v autoservise, tak pretrvával rovnaký právny stav, spočívajúci v obmedzení poškodeného v možnosti užívať vlastné motorové vozidlo (t.j. od 02.09.2024 do 16.09.2024). Požiadavka, aby poškodený uhradil náklady na opravu vozidla z vlastných finančných prostriedkov, by predstavovala ďalšie neprimerané zaťaženie jeho postavenia, do ktorého sa dostal v dôsledku konania poistenca žalovaného. Ide pritom o stav objektívnej nemožnosti užívania vlastného motorového vozidla, pričom obdobie od poskytnutia náhradného vozidla až do momentu oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie poistnej udalosti a určení výšky poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení, resp. do poukázania príslušných finančných prostriedkov, je potrebné považovať za právne relevantné obdobie, počas ktorého kontinuálne pretrváva potreba využívania náhradného motorového vozidla spolu s tým spojenými účelne vynaloženými nákladmi.

15. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že pokiaľ žalovaný namietal neúčelnosť nájmu náhradného motorového vozidla za obdobie od vykonania opravy do vystavenia krycieho listu, bolo jeho procesnou

povinnosťou tieto tvrdenia nielen uviesť, ale ich aj náležite preukázať. Samotné konštatovanie, že vozidlo bolo opravené a poškodený si ho mohol v autoservise prevziať, však na splnenie tejto dôkaznej povinnosti nepostačuje. Odvolací súd nad rámec uvádza, že skutočnosť kedy bola faktúra za opravu č. 244240304 spoločnosťou SECO AUTOTRANS s.r.o. vystavená, nie je pre posúdenie danej veci podstatná. Odvolací súd aj v tejto súvislosti podotýka, že podstatné pre posúdenie danej veci je, kedy sa motorové vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodené a kedy má poškodený objektívnu možnosť užívať motorové vozidlo. Odvolací súd nevzhladol žiaden dôvod na to, aby žalobcovi neboli priznané náklady nájmu v plnej výške za obdobie od 02.09.2024 do 16.09.2024 a preto aj podľa odvolacieho súdu žalobca má právo na preplatenie prenájmu motorového vozidla za dobu skutočného užívania náhradného motorového vozidla, tak ako si uplatnil, t. j. od 02.09.2024 do 16.09.2024. S poukazom na uvedené, odvolací súd tvrdenie žalované o tom, že pokiaľ dôjde k reálnej oprave poškodeného vozidla, poškodený môže už opravené vozidlo v momente opravy prevziať a užívať, v zmysle faktického vykonania práv, považuje za nedôvodné. Poškodený nemala reálnu možnosť iného postupu, než vyčkať na vystavenie krycieho listu, predstavujúceho kvalifikovaný prísľub poisťovne (žalovaného) na úhradu nákladov opravy vozidla v určenej výške.

16. Vychádzajúc vyššie uvedeného je potom existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou (poistnou) udalosťou (dopravnou nehodou) a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájmomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do úhrady vykonanie zo strany žalovaného, daná.

17. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že poškodený si poisťovňu participujúcu na likvidácii poistnej udalosti sám nezvolil, ale vstúpil do právneho vzťahu s ňou v dôsledku škodovej udalosti, a to z titulu povinného zmluvného poistenia dojednaného škodcom.

18. Ďalšie argumenty žalovaného v odvolacom konaní odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci už za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vyporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku nastolenú stranou, je potrebné, aby bolo reagované len na podstatné a relevantné argumenty strán konania (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími irelevantnými okolnosťami prejednávanej veci, už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

19. Svojou povahou je bezpredmetným odkazovanie žalovaného na závery rozhodnutí okresných, a krajských súdov v obdobných veciach, lebo tieto nie sú pre konajúce súdy záväzné (§ 193 CSP). Žalovaným akcentované rozhodnutia (predovšetkým) nepredstavujú ani ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle článku 2 ods. 2 CSP. Zároveň v rozoberanej súvislosti je podstatné, že odvolací súd dostatočne zdôvodnil svoj právny názor, t. j. argumentačne sa s riešením predmetnej právnej otázky plnohodnotne vyrovnal. Nekonal preto v rozpore s princípom právnej istoty.

20. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný nemal v odvolacom konaní ani len čiastočný úspech, keďže odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil. V súlade s § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

V Žiline dňa 26. februára 2026

JUDr. Roman Tichý
predseda senátu

JUDr. Eva Malíková
člen senátu

JUDr. Vladimír Topoľančík
člen senátu